

THE UNIVERSAL HOUSE OF JUSTICE
DEPARTMENT OF THE SECRETARIAT

۱۵ شهرالغزمة ۱۸۰

۳۱ مه ۲۰۲۳

ارسال از طریق الکترونیکی

جناب آقای ...

کانادا

دوست عزیز روحانی،

نامه آن برادر گرامی در رابطه با گلستان جاوید طهران و وقایع اسفباری که اخیراً با دخالت‌های مغرضانه و اقدامات ظالمانه برخی از مسئولین دولتی در مراحل تدفین تعدادی از متصاعدین بهائی رخ داده است در تاریخ ۲۶ مه ۲۰۲۳ به بیت العدل اعظم واصل گردید. در پاسخ به سؤال شما که در مقابل این مظالم وارده جدید چه روشی را باید احبای ستم‌دیده ایران در پیش گیرند، مقرر فرمودند مطالب ذیل به اطلاع‌تان برسد.

مسئولین دولت در چند مورد اخیر نشان داده‌اند که چنانچه خانواده‌های متصاعدین بهائی هزینه سنگینی را که جهت صدور اجازه برای به خاک سپردن عزیزان‌شان در گلستان جاوید طهران معین کرده‌اند نپردازند عزیزان دست‌رفته‌شان به دستور همین مسئولین بدون اطلاع خانواده و بدون اجرای مراسم بهائی در آرامستانی دیگر در مجاورت گلستان جاوید طهران به خاک سپرده می‌شود. چنین اقدامی نه تنها به غایت ظالمانه، غیر قانونی و خلاف عرف و آداب هر شریعت و اجتماعی است بلکه تعدی و تعرضی غیر انسانی به حرمت کسانی است که در آرامستان مجاور دفن شده‌اند. این اجحاف مضاعف در حالی به جامعه تحمیل شده است که در بیش از سی سال گذشته تدفین متصاعدین بهائی در گلستان جاوید طهران، طبق مراسم و آداب بهائی و بدون اخذ هیچگونه هزینه‌ای در نهایت احترام انجام می‌پذیرفته است.

جهت تظلم خواهی از این دو اقدام مغرضانه مسئولین که به منظور سلب اختیارات جامعه بهائی در اداره امورات داخلی خود صورت می‌گیرد احبای عزیز و جامعه اسم اعظم در ایران، همانطور که در مکاتبات و پیام‌های متعدد معهد اعلی تشویق شده‌اند، با کمک و کلا از هیچ کوششی برای دفاع از حقوق حقه خود و دادخواهی در چارچوب سیستم قانونی و قضایی کشور دریغ نکرده و نخواهند کرد حتی اگر به ظاهر و یا در شرایط فعلی نتیجه‌ای در کوتاه‌مدت حاصل نشود. جامعه جهانی بهائی نیز اقدامات وسیعی را در راستای عدالت‌خواهی و جلب توجه

مجامع ملی و بین‌المللی به این وقایع شرم‌آور انجام داده و به مجهودات خود در این زمینه ادامه خواهد داد. قابل توجه است که علیرغم اخبار متعدّد دیگر، این تعدّیات به حقوق بهائیان ایران به طور قابل توجهی در رسانه‌ها پوشش یافته و هنوز هم منعکس است.

در غیاب مؤسّسات اداری بهائی در ایران، جامعه اسم اعظم در آن اقلیم به عنوان نهادی فعّال و پویا همواره در تلاش بوده است تا با قرائتی صحیح از شرایط و واقعیّات محیط خود و بهره‌برداری از منابع و امکانات موجود و با اتکا به تجارب، آموخته‌ها و بینش‌های حاصله در حوزه عمل ترتیباتی برای پاسخ به نیازهای متنوع خود به بهترین نحو ممکن منظور دارد و با تمسک به اصل مشورت و با استمداد از قوای خلاقه عهد و میثاق فعّالیتهایی که منجر به پیشرفت و توسعه آن جامعه ممتحن می‌شود را مجدّانه دنبال نماید. لذا طبیعی است که در رابطه با مسائل حسّاس و بغرنجی که در این مورد بخصوص مطرح شده است جامعه نیز به نوبه خود جهت حفظ هویت و تحکیم اتحاد و هم‌بستگی در مقابل این بی‌عدالتی‌ها موضعی را اتخاذ می‌نماید. اما در عین حال می‌توان تصوّر نمود که علیرغم نهایت خلوص نیت جمیع احبّاء، ممکن است همه امور بر وفق مراد انجام نپذیرد و یا در تعاملات بین احبّاء، سوء تفاهماتی هم رخ دهد. اما بیت العدل اعظم به کرات پیروان جمال ابهی را امیدواری بخشیده‌اند که با رعایت اصول مشورت بهائی تصمیمات و اقدامات‌شان به زیور درایت و حکمت مزین خواهد گشت. این واقعیّت انکارناپذیر را نیز نباید نادیده گرفت که در طول نزدیک به دو قرن گذشته، پیروان ثابت‌قدم جمال مبارک در مهد امرالله با استقامت سازنده و پایدار خود کراراً به اثبات رسانیده‌اند که هیچ فرد و قدرتی نمی‌تواند سبب تضعیف هویت این جامعه، چه در ضمیر احبّاء و چه در انظار عموم گردد. برعکس، هویت جامعه اسم اعظم در ایران و خصوصیات شاخص آن حقیقتاً روز به روز عیان‌تر گردیده و به مدد انتشارات تحقیقی و علمی، مستندات جمع‌آوری شده، و گزارشات انعکاس یافته در رسانه‌ها اعم از سنتی و مجازی، بیشتر و بیشتر شناخته گشته و به مردمان ایران معرفی می‌گردد.

این نکته را هم باید در نظر داشت که به عنوان یک اصل کلی اتخاذ تصمیم در موارد شخصی و خانوادگی به عهده خود افراد است که با توسّل به دعا و مناجات و پس از مشورت‌های لازم با فامیل و افراد مطلع و نیز تأمل بر جوانب مختلف تصمیم‌شان، طبق نیازها و شرایط مخصوص خانواده خود که ممکن است با دیگران کاملاً متفاوت باشد، با آزادی کامل هر طور صلاح می‌دانند در مورد تدفین عزیز از دست‌رفته‌شان عمل نمایند. تأکید بیش از حدّ بر اقدامی خاصّ در این زمینه توسط سایر احبّاء یا اصرار بر اقدامی معین به خانواده‌ها در شرایط سخت داغ‌داری و سوگواری که ممکن است خدای ناکرده به تحمیل تعبیر گردد و یا نوعی اجبار تلقی شود البته شایسته نیست و مطمئناً خواسته و منظور هیچ کس نمی‌باشد.

با تقدیم تحیّات

دارالانشاء بیت العدل اعظم